

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 2. Illustratus Horatij ex Odis locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

tudine triumphantibus imperatoribus occinebatur,
Denostis annis tibi Iuppiter augeas annos.
quod relatum est à Tertulliano. Sed & sanctissimus,
patiterque disertissimus scriptor Gregorius Nazian-
zenus ita locutus est in oratione eis Εαστίκειον. Καὶ μεσο-
διάνη τὸ ἐπωτῶν ζώνης ἔργον ἐμένει, εἶτε στούτε λι-
θόμυρον ἦν.

Illustratus Horatii ex Odis locus.

CAPUT II.

Cum tanta esset apud veteres infamia eorum, qui
abiepto clypeo fugerant, quosque contumelioso
nomine, ut notum est, πράκτων vocabant, quid in
mentem venisse dicemus elegantissimo poëta Horatio,
cam vi notam sibi ipse versibus suis inurere vo-
luerit? Nota enim sunt illa ex oda ad Pompeium
Varum:

Tecum Philippus & celerem fugam

Sensi relicta non bene parvula:

Cum fracta virtus, & minaces

Turpe solum retigere mento.

An id ei ingenium fuit, ut non in alios modò, sed in
seipsum quoque, libenter dicta diceret, vinetaque, ut
alibi sit, ipsemet cederet sua? An in homine minimè
militari, Mercurialique potius quam Martiali, ne-
que ad arma, sed ad amores, & ad pocula, & ad li-
bros tractandos nato aperta illa & simplex timidaria
tis sue professio iucunda potius quam ignominiosa
est? Nam quod eum quoque ipsum ad quem scribit,
inequidem culpæ societatem vocat, videri potest fe-
cisse Xenæneti Atheniensis exemplo, cuius est no-
bilis illa responsio ad ciues suos obiurgantes eum
quod fugisset, μεδ' ὑμᾶν γέ ὡς φίλου κεφαλή. Omnino

Micret
Lectione
LII

28

tamen verisimilius esse arbitror, Horatium haec
que in re Archiloghi, ad cuius se imitationem fuisse
comparauerat, similem esse voluisse. siquidem de
ut alia turpiter à se facta, quod apud Alianum he
mus, prædicauerat, ita cum in prælio aduersus
Thraciæ populos eadem ratione expediisset fabri
suam, notum id posteris suo ipsius præconio esse
luit: cecinitque hoc modo:

*Aστιδι μὲν Σαΐων τὶς αὐγάλει, ἦν δέ τοι θάρυ
Επτὸς ἀμάρυπτον καλλιπόν εἰς ἑθέλων.*

*Ψυχὴν δὲ ἐξεσάσαι φυγῶν· αὐλαῖς αὔτοις ἔνειν
Ἐρρέπετο. οὐδὲ τούτοις κτύσουμεν εἴηντο.*

Ita enim eos versus lego; et si aliter Alciatus, sed
ille bello ferox, ille tyrannorum exactor. Alci
quem etiam quod inferos, ut hinc ait, canentem pugna
& exactos tyrannos mirantur Umbrae, non ita
prodigus animæ, ut non fugere aliquando malorem
quam mori: qui & ipse, ne hoc nesciremus, venisse
id suis mandauit, ut auctor est Herodotus in Terpsichore:
in quo malitiam quandam Herodoti
Plutarchus. ita ut videatur οὐ φιλοψυχίᾳ ποτέ
quasi quidam morbus: possintque ad multos com
accommodari, quæ apud Homerum Veneri lupo
ter dicit:

*Ἐστι τέκνον ἐμὸν δέσποτας πολεμίας ἕρζα.
Αλλὰ σύ γ' ιμερόσκητα μετέρχεο ἕρζα γάμου
Ταῦτα δέ τέρπει θεῶν, λογίαν πάντα μελίσσει.*

*Emendatus versus ex Asinaria Plauti, & locus quidem
Appuleij in Floridis. C. A. P. III.*

*Locus est Plauti in Asinaria ita scriptus in or
nibus, quæ mihi quidem videre contigerunt
exemplaribus.*

Proprietas